

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si est Maria Refugium Peccatorum, ut quo passu ad Illam Peccatores
confugiunt, à peccatis refugiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

quædam & humana incommoda; quam vel sis nimius in mala quadam tristitia, vel in falso quodammentis gaudio; quam parum seres quod habet Veritas in 1 parte, Dic 9. Januarii:

Amaritudo in pace, & pax in amaritudine.

Ne desperes salutem aut perfectionem tam multis irroratus lachrymis, quas pro te MARIA fudit; sed ne presumas cave diligenter, & pro pieca sequentem audi Veritatem:

Sic est Maria refugium peccatorum, ut quo passu ad illam peccatores confugiunt, à peccatis refugiant.

SENSYS & RATIO EST. Quid si Maria refugium est peccatorum, ut qui alioquin divina exigente iugis a punientur & perirent, si amen ad illam confugiunt, divina luctualliterantur, & salvifiantur.
Sed non aliter liberantur & salvi sunt, nisi quo passu ad illam confugiunt, à peccatis suis refugiant.
Ergo nec aliter refugium est peccatorum, unde ne illius quantumvis gravum sibi conscientes peccatorum defessa debet; nec illius quantumvis leviter reus potest presumere qui peccatum nolit deponere.

Ratio est evidens, & si p. aliis agitata: Quid enim dicitur Maria refugium peccatorum, hoc sensu dicitur ut qui peccatores mole & gravitate suorum oppressi peccatorum non auderent ad Christum accedere; vel qui revera sic merecentur puniri ut quam resurgendi à peccatis gratiam accepissent nisi tot se peccatis obstrinxissent, non accipiant, sique in peccatis sint moriuntur, nisi ad Beatam Virginem, tanquam ad civitatem refugii, tanquam ad aram & portum salutis confugiant; & sic liberentur ut declaratum est in 1. p. Feria 6. prima Hebdomada. Et in 2. parte, in die Annuntiationis, hanc ponimus Veritatem quæ dicitur, non tam Christo, quam nobis datum esse in Matrem, in 3. p. in die Assumptionis. Et in hac 4. parte, Sabbato Hebdomadae 26. quibus adde quod peccatoribus ex S. Bernardo magnos addere debet animos ut ad ipsam confugiant. Hoc enim præsentum illam Virginem nomine laudat & prædicat, Tu, inquit, peccato. Dip. rem quantumlibet fastidum non horret, non deficiit, si ad te suspiraveris, tuncque intervenerunt penitentes corde flagitaverit. Tu illum à desperationis barathro piæ manus retrahis, spesi medicamen affiras, fortes, non despicias, quoniamque horrendo iudici miserum reconciliis. Famosum hujus tua benignitas testimonium est, per te Theophilus restauratus gratia. Et quæ plura prosequitur.

II. PUNCTUM.

SED non aliter liberantur & salvi sunt nisi quo passu ad illam confugiunt, à peccatis refugiant.
Nam ut supra dictum est, & locis citatis fuisus demonstratur, non aliter liberantur peccatores ejus auxilio, quam quod recipiunt resurgendi à peccato gratiam, quam non receperissent nisi pro ipsis orasset, nisi quod orabat impetrasset, nisi quod impetraveraat, peccatoribus obtulisset; & nisi quod offerebat receperissent peccatores. Quid est vero talen obtinere & recipere gratiam quæ resurgas à peccato, nisi à peccatis resurgere? Nonne voluntas non peccandi semper includitur in voluntate resurgendi, aut non est vera ista resurgendi voluntas, nec verè unquam à peccato quis resurgat, nisi simul velit à peccato ad gratiam resurgere? Nonne hæc sunt aperta Tridentini Concilii verba dum Sess. 4. quid si Contrario explicat, cum proposito, inquit, s. 4. non peccandi de cetero.

Neque

III. PUNCTUM.

SI CUM nullum est malum cui curando divina Providentia non provident, sic nullum est bonum hominibus à divina Bonitate concessum quo non abutantur homines, & in peccati suam trahant quod illic erat datum in salutem. Quid peccato damnosus quo solo damnantur homines? At ecce peccati remedium in Christo & Maria. Quid hoc remedio utilius? Quid beatius? Sed tale vellent peccatores peccati remedium ut peccati poenam non culpam fugerent; & dum liberi promittunt impunitatem peccandi, liberiores sunt in peccando, quo est pli abuti remedio. Quamobrem opportunè hæc Veritas potest alius adjungit: *Quod si Maria refugium est peccatorum, ut quo passu ad illam peccatores confugiunt, à peccatis refugiant; aut nullum in ea sperent refugium, nam inde nullum trahent subfusum.*

ut. 8.

R. 18.

Eph. 2:4

Neque ulla pars alteris penitentia concipi, nequum peragi potest nisi hoc formato proposito de quo vide in 1. p. Dominica 4. Adventus, ubi defecta huius propositi declaratur quām verum sit quod ait Propheta. Nullus est qui agat penitentiam super peccato suo. Sicut itaque sine penitentia nullum Virgo liberat, nullum salvar; ita plene nullum nisi velit a peccato resurgere: cū alioquin ut dicunt est sine tali virtute nulla sit penitentia, nulla resipiscientia, nulla contrito, nulla confessio. Projicitur a vobis omnes iniquitates vestras in quibus praevaricati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum. Hoc ipsum Beata Virgo quod Deus exigit, neque potestas ejus est ut sine contritione salveris, aut sine gratia conteraris; sed ut gratiam obtinebas qua & conteraris, & salveris. In electis meis mittere radices, dixit ei qui creavit eam.

III. PUNCTUM.

SIC est igitur Maria refugium peccatorum ut quo passu ad illum configiunt, a suis peccatis refugiunt; Nam nisi a peccatis refugerent, in peccato semper vivent & morientur, quo in statu quisquis vivit & moritur, non a divina Justitia liberatur, sed tantò magis punitur, quam à faveente Virgine poterat non puniri si penitentem volueret.

Recordate Theophili de quo supra S. Ber-

nardus: Se miser ille dæmoni desiderat & dedicationis chirographum tenebat hōkis: condicita jam aderat pætionis dies: iam jam propè hora quo dedititium suum ex pæcto dæmon raperet. At ecce clamata Virgo jubet reddi syngrapham; paret jubenti dæmon, & liberatur Theophilus. An putas vero quod liberatus es fet nisi profanam revocasset pætionem? Sie plene quisquis peccat, peccati sui literas, inquit Origenes, scribit; Et S. Augustinus: Unusquisque peccando, diabolo animam suam vendit, accepit a tanquam prelio duledine temporalis voluptatis. S. quoque Ambrosius: Neminam jacto servitutis astrictum possidet nisi se ei prius peccatorum are vendiderit: Atque ita prorsus ad salutem obtinendant, revocandi est ista scriptio, solum vero revocatur dñm a peccato regreditur, unde vides quām sit istud necessarium, & nisi hoc velis dum ad Virginem configis, perinde est ac si Theophilus ab ea peteret fieri damnationis loca syngrapham reddi, quam tamen nollet irritare, aut quam paulo post vellet ratam haberi. Nonne totus ad ista perhorrexit animus! Audi hoc tandem indurare peccator; Minus colis Beatum Virginem quām ipse dæmon; Nam illi jubenti paruit, reddendo chirographum; Tu oīes jubenti ut peccatum deferas, nondūtē parvisti! Hæc obedientia dæmonis tuam condemnat inobedientiam.

Vide in 3. parte, Fer. 4. Hebdom. 9.

In Ep. ad Rom.

L. de beatitudine vita.

IN FESTO EXALTATIONIS
SANCTÆ CRVCIS.

Hæc dicit Dominus Deus: Ad populos exaltebo signum meum. Is. 49.

HOC EST SIGNVM CRVCIS.

VERITAS PRACTICA.

Dicenti Domini se Crucem suam exaltatum tam contradicit Superbus quām se exaltat.

RATIO EST: Quia in Domino tam contradicit, quām dictis Domini contrarium volens facit.

sed quām Superbus se exaltat, tam contrarium volens facit dictis Domagi quibus ait se Crucem suam exaltaturum.

Ego & tam illi contradicit & se illi opponit in re

admodum gravi; Quod certè est ad retundendum nostram superbiam efficax.

I. PUNCTUM.

In hodierno Evangelio quod ex duodecimo Joannis capite sumitur, Nunc judicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terra, emissa traham ad me ipsum: In his inquam & aliis sequentibus, non delungi quidem quæ apic Festo convenient & fructuosè considerentur: Sed egregium illud est & insigne quod refert

Ila-